

שִׁירַת רְגָבִים

אָבִיב הַפֶּסַח עוֹלָה, עֵת רַד הַמָּסָךְ
עַל הַחֶרֶף אֲשֶׁר גָּשְׁמִי בָרַכְהָ נֶסֶךְ
שִׁירַת רְגָבִים הַבּוֹקֵעַת מִבֶּטֶן אֲדָמָה
תַעֲלֶה אֶל הַשָּׁמַשׁ, וְהִיא תִשָּׁיב לָהּ קֶרֶן חֲמָה.

אִז תַעֲלֶה הָאֲדָמָה, נִבְטִים נִבְטִים
רוּחַ קָדִים תִּלְטֹפֵם וְתִשְׁלַח מִבֶּטֶם
וּמִים יַעֲלוּ לַהֲרוֹתֵם מִמַּעַמְקִים
אָבִיב הַטֶּבַע, גֵּן קָסוּם חֲדָשׁ יָקִים.

כְּכֹלוֹת הַחֶרֶף, תִּתְכַּסֶּה הָאָרֶץ צְבָעִים עֲזִים
נִיחוּחַ הַדָּרִים, פְּרִיחַת שְׂקָדִים וְאַגּוּזִים
שְׁמַחַת הָאָבִיב בַּפֶּתַח, וְהָאוֹרָה אוֹמְרַת שִׁירָה
וְעוֹנָה חוֹלְפַת תִּמְשִׁיךְ מִסַּעָה וְתִסַּב סָבִיב צִירָה.

פְּהוּק אַחֲרוֹן שֶׁל עֲצִים רְדוּמִים וְעַת לְנַעַר אֶת הָאֲבָק שֶׁבָם דְּבַק
שִׁיחַ זוֹקֵף קוֹמְתוֹ מִמַּעַמְקֵי הַשׁוּחָה, שׁוֹמֵט אֶת הָאֲבֹן אֲשֶׁר חִבַּק
אֶף צִפּוֹר מְצָאָה קֵן, יִצְאָה בְּמַחֹל הַמַּעוֹף, מִכָּל הַנְּשֻׁמָּה
שׁוֹרְקַת בְּחֻדוֹת קוֹל, שִׁיר מְזֹמֹר, לְשָׁמַיִם וְלָאֲדָמָה.

אָבִיט סָבִיב, אָבִיט אֶל עַל, נִפְעֵם מִהִצִּירָה
אֲשֶׁר שָׁמַשׁ, בְּמַכְחוּל קֶרְנִים צִירָה
יָפִים הַמְּרֹאוֹת אֲשֶׁר מוֹל עֵינַיִם נוֹדְדוֹת
גַּם נַחְלִיאֵלִי יִנָּדֵד וְתִפְרַחְנָה הַשָּׂדוֹת.

רוּחַ חֲזָקָה נִשְׁבָּה עַל הַבַּיִת שְׁלָנוּ
אוֹתוֹ בְּעַמֵּל, יִזַּע וְהַקְרֵבָה בְּנִינוּ
לֹא שְׁבֵתָה מְלֹאכְתוֹ שֶׁל זֶה הַבַּיִת, זֹו הָעֵת לְהִתְחַדֵּשׁ
גַּם רוּחַ חֲזָקָה לֹא תַעֲקֹר רוּחַ אָדָם אֲשֶׁר יִסּוּדוֹתֶיהָ מְלֹאכֶת קִדְשׁ.

מְלָכוֹת שְׁבַנִינוּ, בְּזַעָה וְעַמֵּל קִנִּינוּ מִבְּלִי דַעַת מְנוּחָה
הַבוֹטֵחַ בְּשֵׁם "בַּבַּיִת" הַטּוֹב, יִרְאֶה אֶת הַהֲצֻלָּה
בִּי נִשְׁבַּעְתִּי כִּי נַעֲלֶה וְנִפְרַח, לֹא נִתְיָאֵשׁ
לֹא נִפְחַד מִהַרוּחַ, מִהַמִּים וּמִהָאֵשׁ.

יָפִים אַתֶּם בְּעֵינַי יוֹתֵר, עֵינֵיכֶם אוֹרוֹ בְּשַׁעַת הָאֶמֶת
לְהִתְפָּאֵר בְּכֶם, כִּי בַחֲרַתֶּם לֹא לוֹתֵר, אֶהְבַּתְכֶם מִחֲמַמַּת
וְהִיא הַנִּיצוּץ לְהוֹתִיר מְנוּרָה דוֹלְקַת אֲשֶׁר לָהּ חַיִּי קִנִּים
גַּם אִם הִתְקַצְרוּ פְּתִילֶיהָ, לְהִבְתָּה כֻלְפָּנִים.

קִדְשַׁת פְּעֻלְכֶם הִיא נִשְׁגָּבַת
קְשִׁישׁ הוּא נִשְׁמָה אֲשֶׁר עוֹדְנָה אוֹהֶבַת.
וּלְזֶה יוֹמְכֶם עַד שְׁקִיעָה וְשׁוֹב לְהִתְחַדֵּשׁ
בְּקֶר וּבַחֵם, בְּיוֹם חֲלִין וּבְיוֹם קִדְשׁ.

וְעוֹדְנֵי אוֹחַז בְּדָשׁ בְּגָדוֹ שֶׁל הַחֶרֶף הַקָּר
כִּי עֲזָבוֹנוּ פִּז חַיִּים וְהוּא אוֹצֵר יָקָר
וּכְמוֹתוֹ מְלֹאטֶם בְּאֵר, אֲגַם, נַחַל וּמְקוּהָ
כֻלְח הַמִּים הַמְּשִׁיב חַיִּים, אַתֶּם, לְנִזְקֵק הַמְּקוּהָ.